

VAN ONZE GOLF CLUBS

HILVERSUMSCHE GOLFCLUB.

14 en 15 Mei werd het clubkampioenschap voor heeren verspeeld, waarvoor 8 deelnemers waren ingeschreven. Het verloop der wedstrijden was als volgt: J. Vermey wint met 5 en 4 van J. M. Louwerse; B. Heldring wint met 6 en 5 van S. v. d. Graaf; B. Carp Jr. wint met 4 en 2 van J. H. C. Salberg; K. M. A. Enthoven wint met 5 en 3 van H. Scheltema. In de tweede ronde wint B. Heldring met 6 en 5 van J. Vermey en B. Carp Jr. wint van K. M. A. Enthoven.

De finale ging tusschen B. Carp Jr. en B. Heldring, met het resultaat, dat laatstgenoemde won met 7 en 6 en dus clubkampioen 1932 werd. Na afloop werd de zilveren wisselbeker door den voorzitter, den heer G. C. v. d. Wall Bake, aan den kampioen overhandigd.

HAAGSCHE GOLFCLUB.

Gedurende de Pinksterdagen zijn een drietal zeer geanimeerde wedstrijden gehouden voor leden van Ned. Golfclubs. Allereerst een 18-Holes Medal onder Handicap om den Dames-

Wisselbeker. Winnares uit 15 deelnemers van den beker met het daarbij behorende memento werd Mevr. Steenhuis (19) met de zeer fraaie score van 71. Tweede werd Mevr. Zanen (24) met 75.

Voor de Heeren werd gelijktijdig een 18-Holes Medal gehouden om twee fraaie door de Haagsche Golfclub uitgeloopte prijzen. De winnaars wisten zeer mooie scores te maken. De eerste prijs werd gewonnen door G. Putman Cramer (9) die 70 netto maakte. De tweede prijs kwam in het bezit van het jeugdig lid der Bossche Golfclub, Jhr. W. v. Lanschot, die met 14 Handicap een netto-score maakte van 71.

De daarop volgende maakten 73; n.l. K. G. v. Leyden (5), Jhr. W. den Beer Poortugael (8), A. Russell (12), G. Sanders (18).

Voor den derden Wedstrijd n.l. een Mixed Foursomes Vlaggenwedstrijd, welke op 2e Pinksterdag gespeeld werd bestond buitengewoon veel belangstelling. 36 paren namen deel. Er waren door de H.G.C. 4 prijzen uitgelooft, n.l. 2 Heeren- en 2 Damesprijzen, voor de 2 paren, die de beste resultaten bereikten. De 1e prijzen werden gewonnen door Mevr. Visser met Dr. J. Rueb, die met 104 slagen nabij hole 21 eindigden. De tweede prijzen vielen ten deel aan Jkvr. N. Gravin v. Limburg Stirum met Jhr. R. v. d. Wijck, die met 93 slagen op 10 Meter afstand van hole 20 eindigden.

MAANDELIJSCH WEDSTRIJD.

De tie om den Monthly Medal-beker tusschen dhrn. mr. G. J. Henny (Hand. 18) en A. Kerkhoven (Hand. 7), is gewonnen door A. Kerkhoven, die met 5 up tegen Bogey eindigde en wiens Handicap diensgevolge reeds vermindert is tot 6.

HAAG—KENNEMER (DAMES).

Voor de dames-competitie speelde de Kennemer Golfclub tegen de Haagsche Golfclub. Er werd geen rekening gehouden met de Handicaps der deelnemers.

Foursomes: Mevr. Smalt en Jkvr. N. Gravin v. Limburg Stirum verliezen met 3 en 2 van mevr. Buma en mevr. Kern. Mevr. Schiff-Roosenburg met mevr. de Vries-Cruys winnen met 5 en 3 van mevr. Sommerhoff met mevr. v. Waveren. Mevr. Steenhuis met Jkvr. H. A. Snouck Hurgronje winnen met 6 en 5 van mevr. Garschagen met mej. Lemberger.

Singles: Mevr. Smalt wint met 6 en 5 van mevr. Kern. Jkvr. N. Gravin v. Limburg Stirum verliest met 4 en 3 van mevr. Buma. Mevr. Schiff wint met 2 up van mevr. Sommerhoff. Mevr. de Vries verliest met 3 en 1 van mevr. v. Waveren. Mevr. Steenhuis wint met 7 en 5 van mevr. Garschagen. Jkvr. H. A. Snouck Hurgronje wint met 6 en 4 van mej. Lemberger.

De wedstrijd eindigde dus met een 6 tegen 3 overwinning van het team der Haagsche Golfclub.

KENNEMER GOLF CLUB.

15 Mei werd op de banen van de Kennemer Golf & Country Club te Zandvoort een foursomes vlaggenwedstrijd gespeeld, waaraan door 27 paren werd deelgenomen.

De eerste prijs werd gewonnen door Mevrouw Holdert en Mevrouw Seymour, die de vlag plantten in de 19e hole.

De tweede prijs werd gewonnen door Mej. M. Lemberger en J. R. Koning die de vlag plantten op de 19e green.

Derde waren Mevrouw Nielsen en E. Holdert, die de vlag plantten bij de 19e green.

HATTEMSCHE GOLF- & COUNTRY CLUB.

Gedurende de Pinksterdagen werd de maandelijksche wisselbeker verspeeld, gewonnen door: O. Dudok van Heel (20) met nett. score van 69. Runner up: W. Baron van Heeckeren v. Molecaten (27) met 72.

Goede scores: Jonkvr. A. Bar.esse van Heeckeren v. Molecaten (22) E. A. Veltman (25) met 77.

Er waren 14 deelnemers.

EEN FRAAIE KIEK VAN EEN DER MOOISTE LINKS AAN DE ITALIAANSCH RIVIERA, DE NIEUWE BANEN VAN SAN REMO. DOOR ZIJN GEACCIDENTEERDE OPPERVLAKTE (TEGEN DE BERGEN GEBOUWD!) IS DEZE 18 HOLES COURSE ZEER SPORTIEF. DE BANEN LIGGEN IN DE VALLEI VAN S. ROMOLO EN ZIJN ZEER BESCHUT TEGEN DE BEFAAMDE „MISTRAL“. HET CLUBHUIS IS MAGNIFIEK.

GOLFTIPS

Lange drives.

Vele spelers moeten hun pogingen om hun drives aan lengte te doen winnen duur betalen. De oorzaak is gelegen in het feit, dat zij hun slagen niet *rhythmisch* uitvoeren. Lange drives worden niet alleen door brute kracht verkregen. Het eenige waardoor goede resultaten worden bereikt, is de combinatie van kracht en *rhythme*; kracht zonder *rhythme* is nuttelooze verspilling van energie.

Door *rhythmisch* te slaan weten tengere spelers dikwijls prachtige drives te produceeren. Toen Cyril Walker, de bekende Amerikaanse professional, in 1924 het Open Kampioenschap van Amerika won, woog hij slechts 55 KG. en toch was er geen enkele speler, die de lengte van zijn drives kon benaderen.

Rhythme of regelmaat, hoe men het ook wil noemen, vormt de grondslag voor elken goeden slag. Indien het „voetwerk” traag geschiedt, of de armen en de polsen te laat of te vroeg in actie komen, indien het draaien van het lichaam niet *rhythmisch* gebeurt, dan zal ook kracht niet meer baten!

De middelmatige speler die afstand wil winnen, versnelt zijn backswing; juist hierin schuilt de algemeene fout. Een goed geslagen bal is het resultaat van een, zonder bijzondere inspanning, *rhythmisch* uitgevoerde swing.

De goede speler wiens slag op een „slice” uitloopt, zal dadelijk begrijpen, dat hij zijn linkerhand te snel in het spel heeft gebracht. Indien zijn slagen „hooks” opleveren, is het waarschijnlijk dat zijn back-swing zeer moeilijk te corrigeren is; een goed geneesmiddel is, de greep van de rechterhand te ontspannen en deze lichtelijk om het bovenende van de club te draaien.

Een belangrijk punt is verder, dat de speler zich steeds nauwkeurig bewust moet zijn van de positie van den kop van zijn club. Deze gewaarwording wordt medegedeeld door de vingers en het zijn de vingers die de club controleeren. Zoodra de speler met overdreven inspanning zijn drive aan lengte tracht te doen winnen, trekken de vingers samen en het fijne gevoel voor het raken van den bal verdwijnt, met als resultaat een niet onder controle staande slag en al de noodlottige gevolgen van dien.

Hoe vaak heeft de indruk, dat U een minder ver verwijderde groen gemakkelijk kon bereiken, U zelfs nog verder doen slaan dan U zich had voorgesteld! De oorzaak hiervan was, dat het gevoel van zekerheid het doel te zullen bereiken, de spieren deed ontspannen, waardoor een volmaakte regeling der bewegingen werd verkregen, met als gevolg een flinke lange drive.

Zorgt er dus voor, Uw slagen *rhythmisch* uit te voeren en zoek het niet alleen in kracht!

Uit de Geschiedenis

(I.) der Paardensport

Paardenrennen worden in Engeland reeds sedert eeuwen gehouden, doch het zal menigeen verwonderen, dat, in tegenstelling met de vlakke-baanrennen, de hindernisrennen pas sedert ongeveer honderd jaar worden gehouden. We willen hier eenige regelen wijden aan hun ontstaan.

Wel werden reeds in het begin van de 17e eeuw z.g. point-to-point rennen, dwars door het terrein, gehouden, maar de hindernissen op een speciaal daarvoor ingerichte baan dateert eerst van 1830 af. Waarschijnlijk zijn het de Ieren geweest, die de hindernissen hebben ingevoerd. De Engelsche naam „Steeple chase” voor hindernissen vindt z'n ontstaan in de point-to-point-races die van kerktoeren (steeple) tot kerktoeren werden gereden.

De eerste „steeple chase” vond in 1830 te St. Albans plaats en werd georganiseerd door een zekeren Thomas Coleman, die te St. Albans eigenaar was van het Turf-Hotel. Daar dineerden eens eenige officieren verbonden aan het koninklijk huis die als gevolg van een weddenschap Coleman de „Steeple Chase van Harlington Hill” lieten organiseren. Winnaar werd een schimmel, toebehoorend aan Lord Ranelagh bereiden door kap. Mac Dorvall; tweede een klein Iersch paard, bereiden door z'n eigenaar Lord Clanricarde, die een der eersten was, die zich geheel gaf aan deze hindernisrennen. Lord Clanricarde was nadien nog vele malen succesvol en won op 62-jarigen leeftijd in 1864 nog de National Hunt steeple chase met het paard „Caustic”.

De militaire rennen van 1830 waren een dusdanig succes dat Coleman er toe overging, jaarlijks een meeting te organiseren, waarvan de eerste plaats vond op 1 Maart 1831 onder den naam van Hertfordshire steeple chase. Winnaar werd het ten tijde zeer bekende paard, Moonraker, bereiden door Mr. Parker, eigenaar Mr. Lee.

Rectificatie: Tot onze spijt is onder de foto van een verlichte golfcourse op de voorpagina van ons laatste nummer de vermelding weggevallen: „Cliché Golf, Leipzig”, „Foto Illuminating Engineering Society”.

GOLF-VARIA

WAAR MEN VOOR EEN „HOLE-IN-ONE”

WORDT BELOOND.

Volgens het *Golfer's Handbook* zijn er twee holes in de wereld, waar men voor het behalen van een 1 wordt beloond met een geldprijs, en wel ten eerste de z.g. „Island Hole” van de links der Royal Ashdown Forest Club in Sussex. Op zekeren dag geraakte een bezoeker der club namelijk zóo enthousiast over deze fraaie hole, dat hij een bedrag van £ 5.-, deponeerde, waarvan de rente uitbetaald moest worden aan degene die er in zou slagen, bij de Paasch-, Pinkster- of Najaarswedstrijden der club deze hole in een slag te doen. Sindsdien is het bedrag der rente steeds aangegroeid, doch niemand is er tot nu toe in geslaagd aan de gestelde voorwaarde, de „Island Hole” in één slag af te leggen, te voldoen.

Een andere hole, waarvoor een dergelijke regeling geldt, is de achtste van het parcours der Druid Hills Club in de Vereenigde Staten van Amerika.

DE GOLFREGLS.

Men vroeg Walter Hagen eens, of er ook golfregels waren, die hij gewijzigd zou willen zien. Hij antwoordde hierop, dat er inderdaad een regel was, waarmede hij het niet eens kon zijn en wel regel 23, waarbij wordt bepaald, dat indien een bal „out of bounds” wordt geslagen, de bal teruggelegd moet worden op de plaats vanwaar hij werd geslagen, onder toevoeging van een penalty-stroke aan de score van de hole.

Hij argumenteerde zijn bezwaar tegen dezen regel als volgt: „Indien iemand den bal totaal mislaat, verliest hij maar een slag, terwijl iemand die een behoorlijken slag doet, doch wiens bal toevallig een paar centimeter out of bounds gaat op een smalle of wellicht „dog-leg” fairway, feitelijk 2 slagen verliest (n.l. afstand + penalty stroke). Een speler die tweemaal mislaat, is dus toch nog even ver als iemand die z'n bal 200 meter ver slaat, doch out of bounds. Naar mijn meening zou het rechtvaardig zijn, indien men alleen het verlies aan afstand te boeken kreeg.”

Een paar kiekjes van de Hattemsche golflinks, die ons Jhr. W. G. L. van Spengler toonen, boven puttend op hole 4 en onder spelend van tee 5. Boven ziet de Hattemsche match-captain O. Dudok van Heel belangstellend toe.